

ВРЕМЕ ЗА ИСТОРИЯ ОТ ПИСАНИЯТА

От **Норман Хил**
(По истинска история)

Тази история се случила в Гана.

„Време е за четене“ – каза г-н Ото.
„Нямейе се изправи. Времето за четене
беше забавно!

В училище всеки ден учителят четеше някоя книга на глас пред класа. Понякога четеше за животни. Понякога четеше за хора в други страни. А понякога питаше класа дали имат книга, която искат той да прочете.

„Има ли някой книга, която искате да прочета днес?“ – попита г-н Ото.

Нямейе вдигна ръка. „Аз имам!“ Той бръкна в чантата си и извади любимата си книга. Това бе книгата с разкази от Книгата на Мормон! Той я носеше, за да чете след училище, докато чакаше майка си да го вземе. Разглеждането на картинките му помагаше да разбира разказите от Писанията.

„Има ли някой книга, която искате да прочета днес?“ – попита г-н Ото.

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ЧАНЛУ

Г-н Ото се усмихна, когато видя голямата книга. „Няма да имаме време да я прочетем цялата. Има ли конкретна част, която би искал да прочете?“

„Да“ – отговори Нямейе. Той запрелиства страниците, докато не намери любимата си история. „Бихте ли могли да прочетете това, моля? Нарича се сънят на Лехий.“

„За какво се разказва в тази история?“ – попита г-н Ото.

„Разказва се за пророк, който имал видение. Той видял красиво дърво с вкусни плодове.“ Нямейе посочи картина на дървото. „Той искал семейството му да яде от плода заедно с него. Ще го прочетете ли?“ Нямейе подаде книгата на учителя си.

„Разбира се“ – каза г-н Ото. След това започна да чете на глас. Той прочете за тясната пътека, водеща до дървото. Той прочете за пръта от желязо. И за спазването на заповедите.

Селорм, приятелят на Нямейе, вдигна ръка. „Какъв вид дърво беше?“ – попита той Нямейе.

„Не знам – отвърна той. – Но плодът бил много добър. Трябва да е бил дори по-добър от мангово дърво!“ След това Нямейе спря, за да помисли.

„На църква научих, че плодът представлява Божията любов. Затова има смисъл, че е толкова вкусен и специален!“

Когато часът приключи, Нямейе седна навън, за да изчака майка си. Той извади своята книга с разкази от Книгата на Мормон, за да чете още от тях.

„Това беше страхотен разказ“ – каза Селорм. Той седна до Нямейе. „Може ли да прочете още един с теб?“

„Да!“ Нямейе обърна на друга история. Те четяха за Авинадий и цар Ной.

Още от съучениците им дойдоха да слушат. Когато имаха въпроси, Нямейе им отговаряше. Дори им задаваше въпроси, за да ги изпита относно разказите, които бяха прочели!

Скоро Нямейе видя майка си да върви към тях. „Благодаря, че четохте с мен“ – каза той на другите деца. Той затвори книгата и се усмихна. Беше щастлив, че приятелите му харесаха любимите му истории. ●